

hl'adiac k § 20 tr. zák. ako zločin. Najvyšší súd však neshľadal zákonné podmienky, aby vyslovil, že tento trest má sa vykonať podľa predpisov o výkone trestu štátneho väzenia, lebo podnecovanie shromaždeného robotníctva hanobením republiky k tomu cieľu, aby násilím povalilo demokraticko-republikánsku formu štátu, je zvlášť zavržiteľným spôsobom vykonávania vplyvu na usporiadanie vecí verejných alebo sociálnych.

Čís. 4584.

Tvoří-li výrok, zakládající skutkovou podstatu šíření nepravdivých zpráv podle § 18 zák. na ochr. rep., logický celek s výrokem, zakládajícím skutkovou podstatu zločinu podle § 15 č. 3 cit. zák., a slouží k jeho odůvodnění, jest absorbován těžší skutkovou podstatou tohoto zločinu a nelze jej kvalifikovati jako samostatný trestný čin.

(Rozh. ze 4. ledna 1933, Zm IV 516/32.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti J. K. a spol., obžalovaným ze zločinu podle § 15 č. 3 zák. na ochr. rep., následkem zmateční stížnosti obžalovaného J. K. vynesl rozsudek, jímž zmateční stížnost částečně odmítl, částečně zamítl; z úřední moci na základě důvodu zmatečnosti podle č. 1 b) § 385 tr. ř. zrušil rozsudky nižších soudů ohledně obžalovaného J. K. co do kvalifikace činu jako přečinu podle § 18 č. 2 zák. na ochr. rep. a tuto kvalifikaci pominul.

Z d ů v o d ů:

Při přezkoumání věci z úřední moci přesvědčil se nejvyšší soud, že oba soudy nižších stolic uznaly obžalovaného J. K. vinným jednak přečinem podle § 18 č. 2 zák. na ochr. rep., jednak zločinem podle § 15 č. 3 zák. na ochr. rep. Výrok, který nižší soudy kvalifikovaly jako přečin šíření nepravdivých zpráv, nelze v tomto případě kvalifikovati jako samostatný trestný čin, poněvadž tvoří logicky s výrokem: »my proti sovětské unii bojovati nebudeme«, kvalifikovaným jako zločin podle § 15 č. 3 zák. na ochr. rep., celek vedený tímž úmyslem popuzovati k vojenskému zločinu. Inkriminovaná část výroku, kvalifikovaná jako přečin šíření nepravdivých zpráv, uvádí ve svém obsahu, že buržoasie připravuje novou válku, která směřuje proti sovětské unii, prohlašuje, že my, tedy zřejmě v Československé republice, se máme proti ní brániti, načež dodává shora uvedený výrok, že my proti sovětské unii bojovati nebudeme. Závadná slova, kvalifikovaná jako přečin šíření nepravdivých zpráv, sloužila tedy jen k odůvodnění závěru, že a proč my nebudeme bojovati proti sovětské unii, a jsou tedy absorbována těžší skutkovou podstatou zločinu výzvy k vojenským zločinům podle § 15 č. 3 zák. na ochr. rep. Poněvadž kvalifikace je v neprospěch obžalovaného a proto jest jí dbáti podle posl. odst. § 385 tr. ř. z úřední povinnosti, postupoval nejvyšší soud podle odst. 1 § 33 por. nov. a samostatnou kvalifikaci činu jako přečinu podle § 18 č. 2 zák. na ochr. rep. pominul. V důsledku toho bylo vyměření znova trest, a to podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep.